

Mendilimin yeşili ben kaybettim eşimi

Sabâ
Sofyan

Türkü
Yöresi: İstanbul

saz

Men di— li min ye şि— li a man— a man
Men di— lim be nek be— nek a man— a man

Ben kay— bet tim e şि— mi *saz*
Or ta— sı çar kı fe— lek

Al bu men— dil— sen de— dur— sun
Ya zi be— ra— ber ge— çir— dik

Sil— gö— zü— nün— ya— şि— ni *saz* — ni *saz* —
Kı— şın— a yır— di— fe— lek

A man dok— tor ca nim— ku— zum— dok— tor
der— di me bir çä— re *saz* —

Ça re siz— dert— le re— düş— tüm
dok— tor— ba— na— bir— çä— re *saz* — SON *saz* — D.C.

Mendilimin yeşili, (aman aman)

Ben kaybettim eşimi.

Al bu mendil sende dursun,

Sil gözünün yaşınu.

Aman doktor canım kuzum doktor derdime bir çare,
Caresiz dertlere düstüm doktor bana bir care.

Mendilim benek benek, (aman aman)

Ortaşı çarkı felek.

Yazı beraber geçirdik,

Kışın ayırdı felek.